

ילדים כן בוחרים

כל משפחה היא משפחה מיוחדת ואינה דומה לאחרת וכל ילד הוא עולם ומלואו הממלא באור את ביתו ומשפחתו. יש המתנינים לילד תשעה חודשים תמימים ויש המתנינים שנים רבות כדי לאמץ ילד ולממש את זכותם הבסיסית - להיות הורים. על הדילמות, הלבטים וההתמודדות, איך לספר ומתי ומהו מחיר האושר. ילדים שבאו מהלב אחרי שנים של נסיונות וציפייה דרוכה, או במילים אחרות: ילדים כן בוחרים!

כתבה: אפרת סביר

המאומץ מתמודד עם לא מעט קשיים. מחקרים מלמדים כי ילדים מאומצים מתמודדים בדרגות שונות של הצלחה עם סוגיות האימוץ: עם השאלות הקשות ועם התחושות הכואבות המלוות את האימוץ לצד האושר המשפחתי והשגרה העוטפת.

בא מהלב

דן בן ה-16 אומץ בברזיל כשהיה תינוק. הוא מספר כי הוריו המאמצים סיפרו לו על היותו מאומץ כבר מגיל צעיר "בעצם מאז שאני זוכר את עצמי ידעתי שאני מאומץ. ההורים סיפרו לי שילדים אחרים מגיעים בלי יכולת בחירה אבל אותי הם בחרו. תמיד סיפרו לי שגולדתי מהלב ובתור ילד זה היה נשמע לי הגיוני". על הוריו הביולוגיים הוא יודע אך מעט. הוא יודע שאמו הביולוגית היתה צעירה מאוד כשנכנסה להריון לא רצוי, בחרה להביאו לעולם ומיד עם לידתו מסרה אותו לאימוץ. מעבר לזה הוא אינו מכיר את הפרטים ומכיוון שטרם מלאו לו 18, על פי חוק האימוץ, הוא אינו יכול עדיין לפתוח את התיק וכעת גם חש שאינו מעוניין לעשות זאת. הוא מעיד כי למרות שהוריו מעודדים אותו לשאול ולחקור הוא אינו אוהב לדבר על הנושא ומשתדל שלא לחשוב עליו.

יש הטוענים כי בלי פיסת עבר אי-אפשר ליצור הווה אבל במציאות כמו במציאות אנחנו נוכחים לדעת שאפשר גם אחרת. כך אצל רחל, 84 שאומצה בארץ כתינוקת לאחר שגם אמה ילדה אותה בגיל

דנה, מהוד השרון, החליטה לפני חמש שנים לאמץ עם בעלה תינוקת אוקראינית לאחר שהתייאשה משנים של ניסיונות כושלים להכנס להריון וללדת ילד באופן טבעי. היא מעידה שמעולם לא גילו אצל מי מהם היתה הבעיה ואם היתה כזו אך מאחר שהייתה טבעי לא התקיים הם החליטו שטוב יעשו אם יאמצו ילד עליו יוכלו להרעיף את כל האהבה לה ייחלו וכמהו.

דנה משתפת בהליך קשה, ארוך ומלא בירוקרטיה "אנשים יודעים כל כך מעט על אימוץ ילדים בכלל ואימוץ מחו"ל בפרט". היא יורה "חושבים שבגלל שיש שנים כל כך הרבה ילדים בבתי היתומים שם, פשוט באים ובוחרים ילד. בפועל הדברים מורכבים הרבה יותר. מדובר בהליך פולשני, ארוך ומתיש מכל הבחינות". היא ממשיכה ומספרת "ידענו שבארץ ההמתנה לילד מאומץ יכולה לקחת לעיתים גם 6 שנים. כבר היינו באמצע שנות השלושים שלנו, אחרי שנים של ניסיונות להרות ולחכות עוד שש שנים לילד לא היה אפשרי עבורנו". היא משתפת כי נאלצו לשבור את כל חסכוניהם כדי להשיג סכום של כמעט חצי מיליון שקל עבור תהליך האימוץ כולו ומסכמת "היה שווה. זכינו בדבר יקר מפיז וכיום אני מצטערת שלא עשינו את זה הרבה קודם".

האימוץ טומן בחובו לא מעט קשיים איתם מתמודדים הורים המאמצים משלב ההחלטה, ההליך עצמו וכמובן בגידול הילד לאורך השנים. גם הילד

את המרחב הרגשי שלו. בארץ, לפי חוק האימוץ, רק כשמגיע הילד לגיל 18 הוא יכול לפתוח את תיק האימוץ הממשלתי ובפתיחתו יסרו לו מעט מהפרטים על נסיבות היסרותו לאימוץ, מידע על הוריו הביולוגיים כולל פרטים מזהים, תמונות או מכתבים. גם ההורים הביולוגיים הם צד בפתיחת התיק ולכן, גם אם התגבר הילד על הפחדים והחששות, על תחושת הבגידה וההזנחה והצטייד בסקרנות וברצון לדעת, הדרך לשם לא תמיד פשוטה כפי שמתארת אילנה, 30 שאומצה על ידי הוריה כשהיתה בת חודשים ספורים בלבד.

"תמיד הסתכלתי באנשים, תמיד חיפשתי את הפנים האבודות שאף פעם לא הכרתי" היא מספרת. "במשך שנים התחבטתי עם עצמי בתחושות מעורבות האם זה נכון לי, להורי ובמיוחד חששתי מהרגע" היא משתפת "לא ידעתי אם אני מספיק חזקה נפשית כדי לנכור בתוך תוכי ולהתמודד עם השאלה הקשה: "למה?" ויותר מזה עם התשובה שאקבל בעקבותיה". בשנה האחרונה, בעידודה של הפסיכולוגית שלה, החלה אילנה בהליך פתיחת התיק והפרטים שגילתה היו קשים עבורה לעיין כול. הוריה הביולוגיים היו זוג צעיר כשהאם מצאה עצמה בעיצומו של הריון וולא יכולת לבצע הפלה. מפאת גילם הצעיר של ההורים והיכולות הכלכליות המצומצמות הם החליטו למסור לאימוץ וכיום יש להם 4 ילדים משלהם והם מנהלים אורח חיים משפחתי תקין. פתיחת התיק והניסיון ליצור עימם קשר לא התקבלו מצידם באהדה, הם טענו שחי" דוש הקשר עימה מקשה עליהם. "הרצון להרגיש שייכות. לראות למי אני דומה ואולי התקווה לייצר אצל הוריי הביולוגיים מעט חרטה, הניעו אותי מלכתחילה לנסות ולפתוח את התיק וכעת אני מבינה שזו לא החלטה רק שלי (המשך בעמ' הבא) ◀

עולם כדי לקבל אותי. אין לי אחים אז כל תשור מת הלב והדאגה שלהם מופנים אליי. היום כשאני כבר יודע איך נכנסים להריון אני מבין שזה שנו" לדתי מהלב והגעתי מבחירה, זה רווח גדול ואני מעריך את ההורים שלי על כל המאמצים שעשו כדי לקבל אותי ובכלל על כל ההשקעה". יחד עם האידיליה הזו, דן משתף גם בפחדים ובחששות שעלו בו כילד "חשבתי על זה המון. אני זוכר שפחדתי שאם לא אהיה תלמיד טוב או לא אתנהג יפה, יחזירו אותי לברזיל ויקחו ילד אחר במקומי. היום אני יודע שאלה שטויות אבל כילד חשבתי על זה לא פעם".

מה הכי מסקרן אותך?

"מסקרן אותי לדעת למי אני דומה. כשאני הולך ברחוב אני מסתכל על אנשים ובודק אם משהו דומה לי אבל לא מעניין אותי כרגע לדעת יותר מזה. אני משתדל לא לחשוב על זה". רחל משתפת ש לפני עשור ולאחר שילדיה דחפו אותה לפתוח את תיק האימוץ כדי ללמוד פרטים על הסיפור המשפחתי ועל הגנטיקה היא נכנעה ללחצים "בדיוק ביום בו הלכתי למשרד הפנים כדי לפתוח את התיק, המשרד היה סגור ומבחינתי זה היה סימן שאולי, כפי שרצו הוריי, עליי לדעת רק את מה שאני כבר יודעת. מאז לא ניסיתי יותר לפתוח את התיק וכיום מפאת גילי גם אין בזה טעם".

וויניקוט שהיה פסיכואטר ילדים ופסיכואנליטיקאי אנגלי ממשיכי דרכו של זיגמונד פרויד טען שאדם הנוטש את הצורך בידע שורשיו במטרה להקל על הוריו המאמצים, מותיר חלל או אֶיק במרכז הווייתו. בהתכחשות לסקרנות הטבעית, הוא טען, האבל על אובדן ההורים הטבעיים ואובדן הילד שיכול היה להיות אלמלא האימוץ - הוא מצמצם

צעיר ומיד עם לידתה מסרה אותה לאימוץ. רחל מעידה כי באותה עת נושא האימוץ היה בבחינת "טאבו מוגמר. סוד. נושא שלא מדברים עליו". את דבר היותה מאומצת היא שמעה מילדים בסביבתה הקרובה ומאוחר יותר מקרובי משפחה רחוקים שאימתו את הדברים אך מעולם לא דיברה על הנושא עם הוריה ומעולם גם לא פתחה את תיק האימוץ. למרות זאת היא מעידה: "חייתי חיים מלאים בתחושה של הכרת תודה להורי המאמץ. ממרום גילי אני מבינה שאנשים אינם נולדים טאבולה ראסה אלא עם מטען של חוויות, תחושות ואופי משלהם ויחד עם זאת אני מכירה בחשיבות של הסביבה בה גדלים. אם יש בי חרטה היא על כך שהורי המאמצים מעולם לא סיפרו לי את הסיפור לאשורו. התוודעתי לעובדות מהסביבה הקרובה אך מעולם לא היה לי האומץ לשאול או להתעניין עם הוריי ששמרו על הסוד בקנאות. היום אני מבינה שהאהבה הגדולה אליי, הרצון לגונן ואולי גם הבושה שלהם על כך שלא יכלו להרות גרמה להם להסתיר את העניין. אין בי כעס עליהם וחשוב לי להנחיל למשפחתי את ערך המשפחה כערך עליון שחשוב לדבוק בו".

איך מגיבים לאימוץ בסביבה הקרובה?

דן: "כל המשפחה והחברים יודעים ומכירים את העובדות אבל אם משהו חדש שואל איפה נולדתי ואני מספר שנוולדתי בברזיל ושואל מאומץ הוא מיד אומר "אה, אתה מאומץ, טוב סליחה" ומיד משתתק. פעם זה באמת היה סוד גדול. היום הכל פתוח".

דן מעיד שהוא והוריו מדברים גלויים על הנושא ומשתף "הם הורים טובים ויש לנו קשר מאוד חזק. אני מרגיש שהם עשו הרבה בשבילי ונסעו חצי

כל טיפולי היופי תחת קורת גג אחת • קוסמטיקאית רפואית בכירה עם 37 שנות ותק

המכון של מירי

המרכז לטיפולי יופי ואסתטיקה

צוות מקצועי ומיומן

Dream Healter

מכשיר לשריפת שומנים ללא מאמץ גופני!

המכשיר מסייע גם בהפחתת שומנים
 ↓ שיפור זרימת הדם • הפחתת צלוליט
 • ניקוז לימפטי • אוסטאופורוזיס ועוד

מה במכון: • טיפולי פנים • בניית ציפורניים • פדיקור רפואי • מניקור • מיטת שיוזף ושיוזף בהתזה • ריסים - עיבוי והארכה • טיפול בצלוליט
 ↓ מחלקת כלות • אפילציה - מחט חד פעמית
 ↓ IPL - הורדת שיער לצמיתות • ספא - עיסוי גוף
 • שעווה, גבות • מספרה

רופא מומחה להזרקות בוטוקס ומילוי קמטים

רחוב בני ברית 7, הוד השרון
 טל. 09-7465111

ניתן להזמין תור גם דרך האתר www.miri.co.il

1550 ש"ח
 לסדרת טיפולים

מבצע
 5+1
 טיפולים

העלמת שיער

בשיטת IPL מפשעות + בית שחי

הצרת העור

סדרת טיפולים בפיגמנטציה, קמטוטים, עור רפוי, שימוש במכשיר להחדרת לחות, המסייע במיצוק והחלקת העור, למראה רענן וצעיר יותר

פילינגים

- דרמולוגיקה - פילינג מולטי ויטמין למיצוק, הבהרה, החדרת לחות
- פילינג רווידרם - התזת מיקרו קריסטלים להחלקת העור ומיצוק

חפשו אותנו בפייסבוק

חדש
 ניקוב חורים
 באוזניים

מה היית רוצה שהם ידעו עליך?

"שההפסד כולו שלהם", היא מחייכת "בסופו של יום הם אלה שיצטרפו לחיות כל החיים עם תחושה של החמצה וויתור על ילד. אני באמת מאד חלת להם כל טוב ובעיקר מאחלת לעצמי, בבוא העת, להיות אמא כמו אמא שלי. יש לי הורים מדהימים ותומכים שנמצאים ומלווים אותי בכל שלב ולאורך כל הדרך. אמא זה תואר, זה תפקיד, זה מהות. זה להיות שם בשביל הילדים שלך בכל רגע נתון, הרבה מעבר להריון של תשעה חודשים".

הפיצול אותו חווים ילדים מאומצים בין עולמות פנימיים וחיצוניים ובין נאמך ניות לשני זוגות הורים, כמו גם היותם מוקד המרכז תחושות של אהבה, הכלה, הזדהות וכמוהם גם פחד, כעס וההתמודדות עם רגשות של נטישה ודחייה הם אולי רק חלק מתוך מכלול גורמים המסבירים את האחוזה הגבוה של ילדים מאומצים המתמודדים עם קשיים הסתגלותיים לא מבטלים. גם הורים מאמצים טובים ואוהבים ככל שיהיו, אין ביכולתם למנוע או להשכיח את התחושות הקשות של הנטישה וההשתוקקות למה שיכול היה להיות לעטוף ולחבק ולספק קרקע פורייה לשאלות, ללבטים, לתהיות ולסקרנות טבעית ובריאה ולהוות כתף תומכת בכל סוגייה או עניין כפי שמעידה ומספרת דנה. "לא אשכח לעולם את המבט הראשון שלה לעברי בבית היתומים באוקראינה. היא היתה עוד בידיים של המטפלת שלה ואני עמדתי בצד עם בובה ובהיתי בה. היה לה מבט כזה של "מי זאת האשה שנפלה עליי פתאום" אבל כמה דקות אחר כך כשהרמתי אותה על הידיים היא שמה עליי את הראש ובכיני יחד עוד דקות ארוכות. מאז ועד היום אנחנו מדברים בפתיחות על הכל, למרות שהיא רק בת שש ומוכנים להתמודד עם כל קושי שלא יבוא. ובדיוק כפי שהיא מספרת ביום המשפחה לחבריה בגן על האימוץ ועל איך אמא ואבא בחרו אותה מכל התינוקות, חשוב לנו שתזכור תמיד, תמיד, תמיד, תמיד שהיא באה מאהבה גדולה ושהיא הילדה הנפלאה ביותר בעולם בדיוק כפי שהיא".

אל פריחת הכלניות בשמורת "בתרונות רוחמה"

הטיול שלנו הפעם יהיה לשמורת בתרונות רוחמה, אל פריחת הכלניות ויתר פרחי הבר. מדי שנה בעונת החורף מתכסה אזור השמורה במרבדים של פרחים שהשולטת בהם היא הכלנית, מלכת החורף ומלכת הפרחים. מסלול ההליכה הוא קל ומתאים לכל המשפחה. בנוסף לפרחי הבר נראה במסלול את שרידי הכפר הערבי ג'ממה, שרידי כנסייה ביזנטית, בורות מים ונוף בראשיתי של בתרונות רוחמה. בתקופה זו ישנן אטרקציות רבות במסגרת "דרום-אדום".

הגעה למקום

ניסע דרומה בכביש 40 עד צומת בית קמה, מקום מתאים להפסקת בוקר ולכוס קפה. משם נמשיך מערבה בכביש 293. לאחר נסיעה של כ-5 ק"מ, נפנה צפון-מערבה בכביש 334 אל עבר שדרות. נסיעה של כ-8 ק"מ נוסף פים תביא אותנו לכניסה בימין הדרך לקיבוץ רוחמה. נמשיך בכביש הפנימי עד לכניסה לקיבוץ רוחמה. כמה מטרים לפני הכניסה לקיבוץ, נפנה ימינה אל עבר שמורת הטבע. למתקשים בהליכה של המסלול שאורכו כ-3 ק"מ, ניתן להמשיך עם הרכב הפרטי כשני ק"מ, עד ההגעה למגדל תצפית האש של קק"ל. שם נחנה את הרכב ונתחיל במסלול. נקווה שלא שכחתם להביא מים, נעלי הליכה וכובעים. זהירות! לאחר רדת הגשמים אדמת הים חלקה ובוצית.

קיבוץ רוחמה

אי אפשר להגיע לשמורת הטבע הסמוכה לקיבוץ, ולא להקדיש לו מספר חילים. לקיבוץ רוחמה (שמו ניתן לו מספר הושע ב' 25: "זרעתיה לי בארץ, וריחמתי את לא-רוחמה"), יש היסטוריה מרתקת. זהו היישוב היהודי הראשון שהוקם בשנת 1912 בנגב, בלב המדבר, בסביבה עוינת, בזמן השלטון העותמני. היישוב הוקם כחווה חקלאית ונאלץ להתמודד עם התנכלויות של בדואים ששדדו מהחווה ציוד חקלאי ותוצרת חקלאית. לאחר שגברו התנכלויות הבדואים, נאלצו התושבים המעטים שהתיישבו במקום, לפנות לארגון "השומר" כדי שיגן עליהם. בין אנשי השומר שהגיעו למקום, היו גם בני הזוג אלכסנדר וציפורה זייד (משייך אבריק). על ציפורה זייד מספר רים שהייתה רוכבת מעולה ובערבים יצאה לשומר יחד עם יתר השומרים הגברים. באחד הימים כאשר רכבה עם בעלה אלכסנדר ויוסף לישנסקי (מאנשי ניל"י), אשר הגיעו למקום כדי לרגל נגד התורכים, וביניהם היו גם אהרון אהרונסון ואבשלום פיינברג), הופיע במקום בדואי צעיר, בנו של אחד השייכים הבדואים באזור, עם סוסתו המקושטת. כאשר ראה את ציפורה רכובה על סוס, עם אקדת, הוא השתומם צחק ולעג לה. ציפורה, שלא הייתה מוכנה להשלים עם העלבון, חטפה מהצעיר את הכפייה והעגאל (כובע מיוחד מעל הראש) שלו, ודהרה בחזרה לעבר החווה. הצעיר מיהר אחריה והשיג אותה רק לאחר שכבר הגיעה לחווה. הוא היה מלא זעם ואמר לה: "לולא היית אישה, הייתי יורה בך על המעשה הזה".

"גן גני" עובר דירה

"גן-גני" עובר בשנת הלימודים תשע"ג לרח' שחל ב' 19 בגיל-עמל ופוחת שערו גם בפני קטנטנים, מגיל 6 חודשים עד 4 שנים, בשלוש קבוצות נפרדות.

דרך ציור, הרכבת פאזל ומפגשים במהלך היום. הפעילויות השונות בגן כגון: עבודה, יצירה, משחק ולימוד מידה מתרחשות בעת ובעונה אחת בתחומים שונים.

תפיסת "גן-גני", הגן הזורם, מבוססת על ההנחה שלכל פעילות שהילד עושה יש אותו ערך. בשיטה זו, ההנחה הבסיסית היא שתנאי הכרחיים להתפתחותם של ילדים הוא פיתוח ועידוד סקרנותם ויזומתם. הפעילות בגן מאפשרת ומטפחת סקרנות זו.

בכל מרכז פעילות איש צוות מיומן המנחה את הפעילות ותפקידו לשמש מתווך בין הילדים המשתתפים. איש הצוות יראה תמיד את פעילות הילדים במרכזים כמטרה בפני עצמה מעבר לחומר שעליו להעביר.

גישת הגן הזורם מאמינה בחשיבות הבחירה של הפעילות על-ידי הילד וביכולת שלו להתנסות במגוון פעילויות על-פי הקצב האישי ולא לפי לוח זמנים מוכתב מראש.